

Katowice, dnia 2 listopada 2021 r.

Nr – 1/02/11/2021

Szanowny Pan
Michał Woś
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości

Szanowny Panie Ministrze,

Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ "Solidarność" Pracowników Sądownictwa i Prokuratury działając na podstawie art. 21 ust. 2 w zw. z art. 23 Ustawy z dnia 23 maja 1991 r. *o związkach zawodowych* (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 263 z późn. zm.) zwraca się o udzielenie informacji, czym kierowało się Ministerstwo Sprawiedliwości, ustalając wytyczne dotyczące podziału środków z oszczędności przeznaczonych na wypłatę pracownikom sądów niestałych składników wynagrodzeń o charakterze motywacyjnym oraz o wyjaśnienie poniższych kwestii.

Organizacja związkowa zauważa, że środki na składniki motywacyjne za okres trzech kwartałów stanowią zaledwie około połowę środków za jeden miesiąc (październik). W efekcie pracownik długotrwale nieobecny w okresie od stycznia do września, ale za to ze stuprocentową frekwencją w październiku może otrzymać dwukrotnie wyższą nagrodę od pracownika ze stuprocentową frekwencją w okresie od stycznia do września, ale za to chorującą jeden dzień w październiku. W ocenie organizacji związkowej zaproponowane przez resort rekomendacje są nie tylko niesprawiedliwe i demotywujące dla pracowników, ale i niezgodne z obowiązującym prawem. Ponadto analiza treści rekomendacji do I i II transzy środków wskazuje na całkowity brak konsekwencji w wielu obszarach i uniemożliwia wykonywanie ustawowych uprawnień przysługujących związkom zawodowym.

Przed wszystkim należy podkreślić, że w rekomendacjach przy I transzy Ministerstwo Sprawiedliwości całkowicie pominęło istniejące w zakładach pracy rozwiązania w postaci

regulaminów. Dokumenty te zostały wypracowane między pracodawcami a stroną społeczną po to, aby wypłacane niestałe składniki wynagrodzenia stanowiły faktyczną motywację, a jednocześnie były transparentnym komunikatem skierowanym do pracowników, jakie zachowania z ich strony są oczekiwane i jakie będą nagradzane.

W tej sytuacji zaproponowane kryterium frekwencyjne 15 dni nieobecności w okresie pierwszych 9 miesięcy 2021 r. pozostaje w sprzeczności z obowiązującymi w sądach zasadami zawartymi w regulaminach nagradzania, premiowania, jest nadmiernie rygorystyczne i bardzo krzywdzące dla pracowników, w szczególności z uwagi na istniejący stan epidemii i związane z tym absencje.

W rekomendacjach dotyczących II transzy brakuje podstawowego kryterium wskazanego przy I transzy, tj. wymogu przynajmniej sześciomiesięcznego zatrudnienia w jednostkach resortu sprawiedliwości, co oznacza, że osoby nowozatrudnione (np. we wrześniu br.) mogą w efekcie otrzymać znacznie większą nagrodę niż pracownicy z dłuższym stażem pracy, ale niespełniający wymogów dotyczących frekwencji w październiku br. Do nagrody za październik uprawniony jest również pracownik stale nieświadczący pracy przebywający na urlopie innym niż wypoczynkowy – podczas gdy urlop wypoczynkowy jest niezbywalnym prawem pracowniczym. Niezrozumiałe jest zatem wykluczenie z nagrody pracownika korzystającego z nieplanowanego urlopu w październiku. Tak sformułowane kryterium jest niezgodne z prawem pracowników do korzystania z urlopów wypoczynkowych. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zgodnie z przepisami Kodeksu pracy część sądów zrezygnowała (za zgodą organizacji związkowych) z tworzenia planów urlopów. Całość urlopu wypoczynkowego, włącznie z urlopem na żądanie, zawsze jest udzielana w porozumieniu między pracownikiem a pracodawcą. Żadnego dnia urlopu pracownik nie udziela sobie sam.

Poważne wątpliwości budzi również zapis o wyłączeniu w październiku usprawiedliwionej nieobecności pracownika z uwagi na opiekę nad dzieckiem bez uszczegółowienia podstawy prawnej, tj. art. 188 i/lub art. 189 Kodeksu pracy.

Brak jest również informacji w wytycznych, jak należy traktować nieobecności z powodu nałożonej kwarantanny oraz odosobnienia w wyniku zakażenia COVID-19. Pracownicy sądów zostali wyłączeni z możliwości pracy zdalnej (Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii), a biura podawcze, biura obsługi interesanta, sekretariaty wydziałów działały bez zakłóceń, tak samo, jak obsługa wokand. W dobie zagrożenia epidemicznego, kolejnych fal

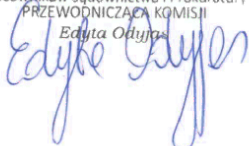
zakażeń Ministerstwo Sprawiedliwości oczekuje stuprocentowej obecności od pracowników, którzy wykonują swoje obowiązki bez ograniczeń i z wielkim poświęceniem, w przeciwnym wypadku nie otrzymają nagrody. Takie działania stwarzają dodatkowe zagrożenie w postaci niezgłaszania przypadków zachorowań przez pracowników. Tymczasem zdaniem organizacji związkowej zgłaszanie przez pracownika podejrzenia zakażenia jest wyrazem dbałości o wszystkich pracowników zakładu pracy.

Ponadto organizacja związkowa dostrzega, że wytyczne nie uwzględniają ujednolicenia zasad traktowania pracowników, którzy niosąc pomoc innym, korzystali z uprawnienia, o którym mowa w art. 9 Ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. *o publicznej służbie krwi* (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1749). Taki rodzaj nieobecności nie powinien być traktowany jako wpływający niekorzystnie na przyznanie nagród. Takie traktowanie byłoby zresztą niespójne z nowelizacją ustawy, która miała zachęcać do donacji krwi i jej składników – zwłaszcza w okresie stanu epidemii.

MOZ NSZZ “Solidarność” Pracowników Sądownictwa i Prokuratury wyraża stanowczy sprzeciw wobec nieprzestrzegania przepisów prawa powszechnie obowiązującego.

Z poważaniem,

Międzyzakładowa Organizacja Związkowa
NSZZ ~~Solidarność~~
Pracowników Sądownictwa i Prokuratury
PRZEWODNICZĄCA KOMISJI
Edyta Orlina

* Pismo opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym zgodnie z Ustawą z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej